

TJUGOÅTTONDE VECKAN »UNDER ÅRET«

MÅNDAG DEN 14 OKTOBER

Läsning

Rom 1:1-7

Från Paulus, Kristi Jesu tjänare, kallad till apostel, avdelad för att förkunna Guds evangelium, som Gud har utlovat genom sina profeter i de heliga skrifterna, evangeliet om hans son, som till sin mänskliga härkomst var av Davids ätt och genom sin andes helighet blev insatt som Guds son i makt och välde vid sin uppståndelse från de döda: Jesus Kristus, vår herre. Genom honom har jag fått nåden och uppdraget att som apostel föra alla hedningar till lydnad i tro, hans namn till ära. Bland dessa är också ni, som är kallade att tillhöra Jesus Kristus.

Jag hälsar er, alla Guds älskade i Rom, kallade att vara hans heliga. Nåd och frid från Gud vår fader och herren Jesus Kristus.

Responsoriepsalm

Ps 98:1-4 (R. 2a)

R. Herren har låtit sin frälsning bli känd.

Sjung en ny sång till Herrens ära,
ty han har gjort under.
Han har vunnit seger med sin högra hand
och med sin heliga arm. R.

Herren har låtit sin frälsning bli känd,
han har uppenbarat sin rättfärdighet
för hedningarnas ögon.
Han har tänkt på sin nåd och trofasthet
mot Israels hus. R.

Alla jordens ändar har sett hur vår Gud frälser.
Höj jubel till Herren, alla länder,
brist ut i glädjeron och lovsjung. R.

Halleluja

Jfr Ps 95:8ab

V. I dag må ni inte förhärda era hjärtan
utan höra Herrens röst.

Evangelium

Luk 11:29-32

Vid den tiden sade Jesus till folket: »Detta släkte är ett ont släkte. Det vill ha ett tecken, men det skall inte få något annat än Jona-tecknet. Ty liksom Jona blev ett tecken för folket i Nineve, skall Människosonen bli det för detta släkte. Söderns drottning skall uppstå vid domen tillsammans med människorna i detta släkte och

bli deras dom. Ty hon kom från jordens yttersta gräns för att lyssna till Salomos vishet, men här finns något som är förmer än Salomo. Folk från Nineve skall uppstå vid domen tillsammans med detta släkte och bli dess dom. Ty de omvände sig vid Jonas förkunnelse, men här finns något som är förmer än Jona.

TISDAG DEN 15 OKTOBER

Läsning

Rom 1:16–25

Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft som räddar var och en som tror, juden främst men också greken. I evangeliet uppenbaras nämligen en rättfärdighet från Gud, genom tro till tro, som det står skrivet: *Den rättfärdige skall leva genom tron.*

Ty Guds vrede uppenbaras från himlen och drabbar all gudlöshet och orätt hos de människor som håller sanningen fången i orättfärdighet. Det man kan veta om Gud kan de ju själva se; Gud har gjort det uppenbart för dem. Ty alltsedan världens skapelse har hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomlighet kunnat uppfattas i hans verk och varit synliga. Därför finns det inget försvar för dem; de har haft kunskap om Gud men inte ärat honom som Gud eller tackat honom. Deras tankemöda ledde dem ingenstans, och deras oförståndiga hjärtan förmörkades. De ville gälla för visa, men blev till dårar. De bytte ut den oförgänglige Gudens härlighet mot bilder av förgängliga människor, av fåglar, fyrfotadjur och kräldjur.

Därför lät Gud dem följa sina begär och utlämnade dem åt orenhet, så att de förnedrade sina kroppar med varandra. De bytte ut Guds sanning mot lögnen; de dyrkade och tjänade det skapade i stället för skaparen, som är välsignad i evighet, amen.

Responsoriepsalm

Ps 19:2–5 (R. 2a)

R. Himlarna förkunnar Guds ära.

Himlarna förkunnar Guds ära,
och fästet vittnar om hans händers verk.
Den ena dagen talar därom till den andra,
den ena natten kungör det för den andra,
det är ett tal och ett ljud, vars röst inte hörs. R.
De sträcker sig ut över hela jorden,
och deras ord går till världens ändar. R.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
och blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium

Luk 11:37–41

Vid den tiden bjöd en farisé Jesus hem till sig, och han följde med in och lade sig till bords. Farisén blev förvånad över att han inte badade sig ren före måltiden, men Herren sade till honom: »Ni fariseer, ni rengör utsidan av bågare och fat, men ert inre är fullt av vinningslystnad och ondska. Begriper ni inte att han som har gjort utsidan också har gjort insidan? Nej, ge de fattiga vad som finns på era fat, så blir allt rent för er.«

ONSDAG DEN 16 OKTOBER

Läsning

Rom 2:1-11

Det finns inget försvar för dig som dömer, vem du än är. Ty med din dom över andra dömer du dig själv, eftersom du handlar likadant som den du dömer. Vi vet att Guds dom över dem som lever så är väl grundad. Men du som dömer dem som lever så och ändå själv gör samma sak, inbillar du dig att just du skall undgå Guds dom? Bryr du dig inte om Guds oändliga godhet, fördragsamhet och tålamod? Förstår du inte att hans godhet vill föra dig till omvändelse? Med ditt hårda och obotfärdiga hjärta hopar du vrede över dig till vredens dag, då det blir uppenbart att Gud dömer rättvist. Han skall löna var och en efter hans gärningar: evigt liv åt dem som uthålligt gör det goda och söker härlighet, ära och oförgänglighet, men vrede och straff över dem som i självhävdelse vänder ryggen åt sanningen och följer orätten. Nöd och ångest över varje människa som gör det onda, juden främst, men också greken. Härlighet, ära och frid åt var och en som gör det goda, juden främst, men också greken. Gud gör inte skillnad på människor.

Responsoriepsalm

Ps 62:2-3, 6-7, 9 (R. 13b)

R. Herren lönar oss efter våra gärningar.

Endast hos Gud finner min själ sin ro,
från honom kommer min hjälp.

Endast han är min klippa och min hjälp,
min borg, jag skall inte vackla. R.

Endast i Gud må du ha din ro, min själ,
ty från honom kommer mitt hopp.

Endast han är min klippa och min hjälp,
min borg, jag skall inte vackla. R.

Förtrösta alltid på honom, du folk,
utgjut för honom era hjärtan.
Gud är vår tillflykt. R.

Halleluja

Joh 10:27

V. Mina får lyssnar till min röst, säger Herren.

Jag känner dem, och de följer mig.

Evangelium

Luk 11:42–46

Vid den tiden sade Jesus till fariseerna: »Ve er fariseer, som ger tionde av mynta och vinruta och alla grönsaker men glömmer rättvisan och kärleken till Gud. Ni skulle göra det ena utan att därför försumma det andra. Ve er fariseer, som älskar att sitta främst i synagogorna och bli hälsade på torgen. Ve er, ni är som gravar som inte syns, och människorna märker inte när de trampar på dem.«

Då insköt en av de laglärdade: »Mästare, det du säger är en förolämpning mot oss också.« Han svarade: »Ve också er, ni laglärdade. Ni lastar på människorna bördor som är svåra att bära och rör inte ett finger för att lätta på bördorna.«

TORSDAG DEN 17 OKTOBER

Läsning

Rom 3:21–30

Nu har Gud uppenbarat en rättfärdighet som inte beror av lagen men som lagen och profeterna har vittnat om – en rättfärdighet från Gud genom tron på Jesus Kristus, för alla dem som tror. Här görs ingen åtskillnad. Alla har syndat och gått miste om härligheten från Gud, och utan att ha förtjänat det blir de rättfärdiga av hans nåd, eftersom han har friköpt dem genom Kristus Jesus. Gud har låtit hans blod bli ett försoningsoffer för dem som tror. Så ville han visa sin rättfärdighet, eftersom han förut hade lämnat synderna ostraffade, under uppskovets tid. I vår egen tid ville han visa sin rättfärdighet: att han är rättfärdig och gör den rättfärdig som tror på Jesus.

Vad blir då kvar av vår stolthet? Ingenting. Vilken lag säger det, gärningarnas? Nej, trons lag. Ty vi menar att människan blir rättfärdig på grund av tro, oberoende av laggärningar. Eller är Gud bara judarnas Gud och inte hedningarnas? Jo, också hedningarnas, så visst som Gud är en, han som skall göra de omskurna rättfärdiga av tro och de oomskurna rättfärdiga genom tro.

Responsoriepsalm

Ps 130:1–6 (R. 7)

R. Hos Herren finns nåd och frälsning.

Ur djupen ropar jag till dig, Herre.

Herre, hör min röst,

låt dina öron akta på mina böner. R.

Om du, Herre, vill tillräkna synd,

Herre, vem kan då bestå?

Dock, hos dig finns förlåtelse,

för att man må frukta dig. R.

Jag väntar efter Herren, min själ väntar,

och jag hoppas på hans ord.

Min själ väntar efter Herren

mer än väktarna efter morgonen. R.

Halleluja

Joh 14:16

V. Jag är vägen, sanningen och livet.
Ingen kommer till Fadern utom genom mig.

Evangelium

Luk 11:47-54

Vid den tiden sade Jesus : »Ve er, som reser gravvårdar över profeterna, som era fäder dödade. Så vittnar ni om vad era fäder gjort och visar att ni godtar det; de dödade profeterna och ni reser vårdar över dem. Därför har också Guds vishet sagt: Jag skall sända profeter och apostlar till dem, och några skall de döda och förfölja. Därför skall detta släkte få betala för alla profeters blod som har utgjutits från världens skapelse, alltifrån Abels blod ända till Sakarjas blod, som spilldes mellan altaret och tempelhuset. Ja, jag säger er: detta släkte skall få betala för det. Ve er, ni laglärdar, som har tagit nyckeln till kunskapen. Själva har ni inte gått in, och dem som ville gå in har ni hindrat.«

När han gick därifrån ansattes han hårt av de skriftlärdar och fariseerna, som ställde många besvärliga frågor för att få honom att säga något som han kunde fällas för.

FREDAG DEN 18 OKTIOBER

LUKAS, EVANGELIST

Fest

Läsning

2 Tim 4:9-17a

Försök komma hit snart. Demas har av kärlek till denna världen övergett mig och rest till Thessalonike. Crescens har farit till Galatien och Titus till Dalmatien. Bara Lukas är kvar hos mig. Ta med dig Markus hit, han är till god hjälp i mitt arbete. Tychikos har jag skickat till Efesos. När du kommer, ha då med dig manteln som jag lämnade kvar i Troas hos Karpos, och så böckerna, framför allt mina häften.

Smeden Alexandros har gjort mig mycket ont. Herren skall vedergälla honom efter hans gärningar. Akta dig också du för honom, han har gjort häftigt motstånd mot vår förkunnelse. När jag första gången stod inför rätta, trädde ingen upp till min hjälp utan alla svek mig. Måtte de inte behöva göra räkenskap för det. Men Herren bistod mig och gav mig kraft att fullfölja förkunnelsen för att alla hedningar skulle få höra den.

Responsoriepsalm

Ps 145:10-13b, 17-18 (R. jfr 12a)

R. Dina heliga skall kungöra ditt rikes härlighet.

Alla dina verk, Herre, skall tacka dig,
och dina fromma skall lova dig.

De skall tala om ditt rikets ära,
och din makt skall de förkunna. R.

Så skall de kungöra för människors barn
dina väldiga gärningar och ditt rikets ära och härlighet.
Ditt rike är ett rike för alla evigheter,
och ditt herradöme varar från släkte till släkte. R.

Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och nådig i alla sina verk.
Herren är nära alla dem som åkallar honom,
alla dem som uppriktigt åkallar honom. R.

Halleluja

Joh 15:16

V. Jag har utvalt er
och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt,
frukt som består, säger Herren.

Evangelium

Luk 10:1-9

Vid den tiden utsåg Herren ytterligare sjuttio två och sände dem före sig två och två till varje stad och plats dit han själv ämnade sig. Han sade till dem: »Skörden är stor men arbetarna få. Be därför skördens herre att han sänder ut arbetare till sin skörd. Gå, jag skickar er som lamm in bland vargar. Ta inte med er några pengar, någon påse eller några sandaler, och stanna inte på er väg för att hälsa. När ni kommer in i ett hus, så säg först: Frid över detta hus. Och om där bor en fridens man, skall den frid ni kommer med bli kvar hos honom; annars skall den vända tillbaka till er. Stanna sedan i det huset och ät och drick vad som bjuds; arbetaren är värd sin lön. Flytta inte från hus till hus. Och när ni kommer till en stad där man tar emot er, ät då det som sätts fram, bota de sjuka som finns där och säg till folket: Guds rike är snart hos er.«

LÖRDAG DEN 19 OKTOBER

Läsning

Rom 4:13, 16-18

Det var inte genom lagen som Abraham eller hans efterkommande fick löftet att arva världen, utan genom den rättfärdighet som kommer av tro. Därför är tron grunden för att nåden skall gälla och löftet stå fast för alla hans efterkommande, inte bara för dem som håller sig till lagen utan också för dem som har tro som Abraham. Han är allas vår far, som det står skrivet: *Jag har gjort dig till far till många folk*, och han är det inför den som han trodde på, Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns. Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: *Så talrik skall din avkomma bli.*

Responsoriepsalm

Ps 105:6–9, 42–43 (R. 8a)

R. Herren tänker evigt på sitt förbund
eller: Halleluja.

Ni Abrahams, hans tjänares, ätt,
ni Jakobs barn, det folk som han har utvalt.
Han är Herren, vår Gud.
Över hela jorden går hans domar. R.

Han tänker evigt på sitt förbund,
intill tusen släkten på det han har stadgat,
på det förbund han slöt med Abraham
och på sin ed till Isak. R.

Ty han tänkte på sitt heliga ord
och på Abraham, sin tjänare.
Så förde han ut sitt folk med fröjd,
sina utvalda under jubel. R.

Halleluja

Joh 15:26b, 27a

V. Sanningens Ande skall vittna om mig.
Också ni skall vittna, säger Herren.

Evangelium

Luk 12:8–12

Vid den tiden sade Jesus till sina lärjungar: »Jag säger er: var och en som känns vid mig inför människorna, honom skall också Människosonen kännas vid inför Guds änglar. Men den som förnekar mig inför människorna skall bli förnekad inför Guds änglar. Var och en som säger något mot Människosonen skall få förlåtelse, men den som hädar den helige Ande får inte förlåtelse. När ni ställs till svars i synagogorna och inför myndigheterna och makthavarna, bekymra er då inte för hur ni skall försvara er eller för vad ni skall säga. Ty när den stunden kommer skall den helige Ande låta er veta vad som behöver sägas.«

TJUGONIONDE SÖNDAGEN »UNDER ÅRET« DEN 20 OKTOBER

Första läsningen

2 Mos 17:8–13

Amalekiterna kom och angrep israeliterna vid Refidim. Då sade Mose till Josua: »Välj ut krigare åt oss och dra ut och kämpa mot amalekiterna. I morgon skall jag ställa mig på krönet av kullen med Guds stav i min hand.« Josua gjorde som Mose hade sagt och stred mot amalekiterna, medan Mose och Aron och Hur gick upp på kullens krön. Så länge Mose höll upp sina händer hade israeliterna övertaget, men när han lät händerna sjunka fick amalekiterna övertag. När Moses händer blev tunga

hämtade de en sten åt honom att sitta på. Aron och Hur stod på var sin sida och stödde hans armar, så att han kunde hålla dem uppe tills solen gick ner. Josua nedkämpade amalekiternas här utan förskoning.

Responsoriepsalm

Ps 121 (R. jfr 2)

R. Min hjälp kommer från Herren,
som har gjort himmel och jord.

Jag ser upp emot bergen:
varifrån skall jag få hjälp?
Hjälpen kommer från Herren,
som har gjort himmel och jord. R.

Han låter inte din fot slinta,
han vakar ständigt över dina steg.
Han sover aldrig, han vakar ständigt,
han som beskyddar Israel. R.

Herren bevarar dig,
i hans skugga får du vandra,
han går vid din sida.
Solen skall inte skada dig om dagen,
inte månen om natten. R.

Herren bevarar dig från allt ont,
från allt som hotar ditt liv.
Herren skall bevara dig
i livets alla skiften,
nu och för evigt. R.

eller om responsoriepsalmen sjungs: se Cecilia 679

Andra läsningen

2 Tim 3:14 - 4:2

Stå kvar vid det som du har lärt dig och fått visshet om. Kom ihåg vilka lärare du har haft och att du ända sedan dina barnår är hemma i de heliga skrifterna; de förmår ge dig den kunskap du behöver för att bli räddad genom tron på Kristus Jesus. Varje bok i skriften är inspirerad av Gud och till nytta när man undervisar, vederlägger, vägleder och fostrar till ett rättfärdigt liv, så att den som tillhör Gud blir fri från sina brister och rustad för alla slags goda gärningar.

Jag besvär dig vid Gud och Kristus Jesus, som skall döma levande och döda, jag besvär dig vid hans ankomst och vid hans rike: förkunna ordet, träd upp i tid och otid, vederlägg, tillrättavisa, vädja — tålmodigt och med ständig undervisning.

Halleluja

Heb 4:12

V. Guds ord är levande och verksamt,
det blottlägger hjärtats uppsåt och tankar.

Evangelium

Luk 18:1-8

Vid den tiden gav Jesus sina lärjungar en liknelse för att lära dem att alltid be och inte ge upp: »I en stad fanns det en domare som varken fruktade Gud eller brydde sig om människor. I samma stad fanns en änka, och hon kom gång på gång till honom och sade: 'Låt mig få ut av min motpart vad jag har rätt till.' Till en början ville han inte, men sedan tänkte han: 'Inte för att jag fruktar Gud eller bryr mig om människor, men så besvärlig som den där änkan är skall jag låta henne få ut vad hon har rätt till, annars pinar hon livet ur mig med sitt springande.' » Och Herren sade: »Där hör ni vad en orättfärdig domare säger. Skulle då inte Gud låta sina utvalda få sin rätt, när de ropar till honom dag och natt? Skulle han låta dem vänta? Jag säger er: han skall snart nog låta dem få sin rätt. Men Människosonen, skall han finna någon tro här på jorden när han kommer?«